

våbentilladelser, når det drejer sig om de fra staten udlånte 6,5 mm langdistancegeværer. Der er da heller ikke i bekendtgørelse nr. 6 af 20. januar 1965 eller i cirkulære af 12. april 1965 skelnet mellem disse to typer våben. Denne sondring kommer alene klart frem i overenskomst med justitsministeriet af 15. oktober 1957. Det ville med den givne anledning være naturligt at medinddrage de i vor organisation anvendte 5,6 mm salongeværer i overenskomsten med justitsministeriet. Ved denne foranstaltning ville kravet om politiets udstedelse af våbentilladelser til disse våben og dermed den foreslåede afgift bortfalde.

Skulle det ikke være muligt at stille de af

staten udlånte langdistancegeværer og de i øvrigt i vor organisation anvendte håndskydevåben lige i førnævnte henseende, ville det være ønskeligt, at alle håndskydevåben, der anvendes af medlemmer af en skytteforening til skydning på dennes skydebane(r) eller til skydning i organisationen, fritages for den omhandlede afgift.

De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeningers skydeudvalg henstiller, at sagen gøres til genstand for nøje overvejelse, og at det derved forhindres, at idrætten skydning alene blandt alle idrætter pålægges en afgift, der vil være ensidigt rettet mod denne idræt, og som for dens udøvere vil virke uretfærdig.

P. u. v.

A. H. Klokhøj,
formand.